

19231

891 99

~~P-91~~

1914

== ՏԱՄԱՆԵՐԿՈՒ ՕՐ ==

ՇՐՋԻԱԾ ՆԱԽԻ ՏԱԿ

Ռուս. փոխադր. *Միքայել*

Գրքն է 5 կող.

(718)

ԵՐԵՎԱՆ

Հայաստանի Բնագրագիտական փող. № 12.

1914

391.99

Գ-91

20 03

891.99
Բ-91

պ.

== ՏԱՄՆԵՐԿՈՒ ՕՐ ==

ՇՐՋԻԱԾ ՆԱԻԻ ՏԱԿ

Թուս. փոխադր.

Միսկյան

ԵՐԵՎԱՆ

Տպարան «Լոյս» Բէհրուզեան փող. № 12.

1914

38237 ա.հ.

21467-60

Այն սոսկալի դէպքը, որ պիտի պատ-
մեմ, իսկական եղելութիւն է:

Դէպքի հերոսն է նաւապետ Հանս Էն-
գելլանդ, մօտ երեսուն տարեկան մի երի-
տասարդ:

Նա Էրմդտե փոքրիկ նաւի թէ ղեկա-
վարն էր, և թէ տէրը:

Ապրելի 16 ին Էրմդտեմ տախտակով
բեռնաւ զուրս եկաւ Մեմելից (աբեելիւն
Պրուսիայում) դէպի Բրեմէն:

Նաւի վրայ էնգելլանդի ընկերներն էին
նրա օգնականը և մի նաւաստի:

Նաւահանգստից զուրս գալիս թեթեւ-
մի էր փչում, էնգելլանդը ղրանից հէվ թ-
ւեց. որովհետեւ քամին յաջողակ էր:

Սակայն կէսօրին մօտ եղանակը փոխ-
ւեց դէպի վառը: Քամին, քանի գնում,
ցրտում էր ու սաստկանում: Երկինքը եր-
բեմն յորդ անձրև էր թափում, երբեմն էլ
ձիւն: Ծանրաբեռնաւ նաւը հազիւ հազ
պահւում էր կատաղած ալիքների կատար-
ներին: Հարկաւոր եղաւ ժողովել առաջաստ-
ների մի մասը:

Երեկոյեան Ժ. 7-ի մօտերքը բարձրա-

ցաւ կատարեալ փոթորիկ. սակայն ամրակազմ նաւը դեռ ջուր չէր քաշում:

Բայց կէս գիշերի դէմ փոթորիկը փոխւեց իսկական մրրկի. փոքրիկ նաւակը քամու ընթացքով սլացաւ ճեպընթաց շոգեկառքի արագութեամբ՝ ճայի նման սուզուելով ալիքների մէջ:

Ապրելի 19-ի առաւօտեան երեեց, որ նաւը կտրել է 120 մղոն:

Ամբողջ այս ժամանակ նաւապետ Էնգելլանդը ոչ մի բոպէ ձեռքից չէր թողնում ղեկը՝ խօսքով և օրինակով խրախուսելով իր փոքրիկ նաւորդախմբակը: Իսկ ինքը մինչև ոսկրները թրջւել էր և այնքան ջարդւել, որ հազիւ էր ոտի վրայ կենում:

Բայց 19-ի առաւօտը, երբ թուում էր, թէ լուրջ վտանգն արդէն անցել է, նա ղեկի մօտ իր տեղը յանձնեց իր օգնականին, իսկ ինքն իջաւ ներքև՝ իր նաւասենեակը, որ փոխի թրջւած հագուստն ու սպիտակեղէնը:

Իժբախտաբար՝ հէնց որ նա ներս իջաւ և վրայից դէն ձգեց թաց հագուստը, յանկարծ նրա նաւակը, որ ամբողջ ժամանակ սաստիկ օրօրւում էր, սարսափելի թեքւեց, և նա զգաց, որ սայթաքեց և ուժով չպրըտւեց սենեակի մի անկիւնը:

Ոտի կանգնելով՝ Էնգելլանդը սաստիկ շարած շուրջ նայեց: Էս ինչ պատահեց նրան: Նա չէր ճանաչում իր նաւասենեակը: Յանկարծ կայծակի արագութեամբ մի միտք ծագեց նրա գլխում, և նա պարզապէս նկատեց, որ կանգնած է իր նաւասենեակի առաստաղի վրայ, իսկ յատակը գտնւում է այժմ նրա գլխավերևը: Այժմ նա հասկացաւ պատահմունքի պատճառը:—Նրա նաւը շրջւել է յատակն ի վեր, այդ դրութեամբ կանգնել ջրի երեսին. իսկ ինքն այնտեղ բռնւել է՝ ինչպէս մուկը թակարդում՝ դուրս գալու ամեն հնարաւորութիւնից զրկւած:

Այս սոսկալի փաստն սկսեց շուտով հաստատուել:

Նաւի միջի ջուրը, որ այժմ գտնւում էր Էնգելլանդի գլխավերևը, ծորում էր նաւասենեակի պատերով, միւսնոյն ժամանակ ներքևից էլ ջուրն սկսեց ներս հոսել և ծածկել այն, որ առաստաղ էր և այժմ պէտք է կոչւէր նաւասենեակի յատակ:

Նրա օգնականն ու միւս ընկերները հաւանօրէն ծոփն էին շարտւել:

Ով որ լինէր այսպիսի վիճակում, յուսահատութեան մէջ կընկնէր: Սակայն նաւապետ Էնգելլանդը չվհատեց և չշփոթւեց:

Նախ և առաջ նա սկսեց, որքան կարելի էր, վերև բարձրանալ, որ ազատւի ներս հոսող ջրից, որ լցւել էր նաւասենեակը մինչև մի քանի ֆուտ բարձրութեամբ:

Շուտով նա նկատեց, որ ներքևից ջրի հոսանքը դադարեց. — ուրեմն նաւի փայտեղէն բեռը և տակը մնացած օդի որոշ քանակութիւնը չեն թողնել, որ նաւը սուզի՝ գոնէ մի առ ժամանակ: Բացի դրանից՝ նաւասենեակի դռնի ջրի մակերևոյթն աւելի բարձր էր, քան ներսինը:

Շրջած նաւակը շարունակ օրօրում էր փոթորկւած ծովի ալիքների վրայ: Նաւասենեակում ջուրն այնպէս էր ծփծփում, որ սկսեց քաշել զանազան առարկաներ և մի անկիւնից միւսը շարժուտել:

Էնդեղանդը շատ լաւ հասկանում էր, որ եթէ ինքն ընկնի այս ջրի մէջ, կամ կը խեղդւի, կամ կ'ջարդւի այնտեղ լողացող առարկաներից և վերջ ի վերջոյ փշուր-փշուր կ'լինի նաւի կողքերին զարկելով:

Ուստի ամենից առաջ հոգ տարաւ իր համար թառատեղ շինելու նաւի կողին մօտիկ, ջրից վերև: Սորա համար նա անասելի նեղութիւններով կարողացաւ մի երկու տախտակ պոկել նաւասենեակի յատակից,

բացւած ճեղքերով բարձրանալ վերև և ապահովել նաւասենեակը լցւած ջրից:

Հիմա էլ սկսեց մտածել ուտելիքի պաշարի մասին: Արդեօք նաւասենեակում ուտելու որևէ բան կ'աւ, թէ՛ ինքը պիտի դատապարտւած լինէր սովամահի:

Տենդոտ շփոթով սկսեց խուզարկել նաւասենեակի ազատ մնացած ամեն մի անկիւնը.

Այդ որոնումը պսակւեց ամենահաճելի գիւտով. — այն է՝ երեք ֆունտ չամիչ, նոյնքան բրինձ, մօտ հինգ ֆունտ շաքար և մի քիչ էլ կալթաս:

Այս բոլորը նա պահեց մի վտանգելի տեղ և բաժանեց ամենաճիշտ մասերի, որքան անհրաժեշտ էր իւրաքանչիւր օր կեանքը պահպանելու համար: Նա աշխատում էր, որքան հնար է, երկարատև դարձնել այդ աղքատիկ կերակուրը, որովհետև դժւար էր ասել, թէ որքան ժամանակ էր վիճակւած նրան մնալ այս երկաթի բանտում, մինչև որ կ'այատնւէր մահը կամ փրկութիւնը:

Վերակրի հարցը որոշելուց յետոյ էնդեղանդն սկսեց մտածել, թէ ինչ հնարով իմաց անի անցնող նաւերին իր դարհուրելի դրութեան մասին:

Սակայն այս տեսակէտից ճշրա ձեռն ու ոտը կապւած էին»:

Առհասարակ խորտակած նաւի տախտակամածի վրայ մարդու դրութիւնն այնքան էլ անտանելի չէ, թէկուզ նաւի բոլոր կայմերն էլ կորած լինեն: Որովհետեւ այնտեղ որեւէ մի բարձրութիւն կգտնուի, կամ հէնց ծայրահեղ գէպքում կարելի է ձեռները բարձրացնելով նշան տալ: Բացի դրանից՝ ձայնի հնչիւնն էլ կարող է լուր հասցնել նրա օրհասական վիճակի մասին:

Իսկ տարաբախտ էնգելլանդը գտնուում էր շրջագծ նաւի ներսում, նաւակողի երկաթեայ կամարի տակ: Նրա ձայնը չէր կարող դուրս թափանցել, մանաւանդ՝ որ նաւասենեակի ջրի անընդհատ ծփանքը միանգամայն խլացնում էր նրան:

Վերջապէս մի անկիւնում բարեբախտաբար նա գտաւ փայտեայ մի ծանր մուրճ, որով սկսեց ուժեղ և համաչափ հարւածներ տալ նաւակողի երկաթեայ զօտիւնին: Վերջիններս սկսեցին մետաղական սուր հնչիւններ արձակել, որոնցով խեղճ էնգելլանդը յոյս ունէր մօտից անցնող նաւերի ուշադրութիւնը գրաւել: Թէև համոզւած էր, որ այդ հնչիւններն այնքան էլ մեծ տարածու-

թեան վրայ չեն լսւի: Բացի դրանից՝ նա գիտէր, որ ծովագնացներն առհասարակ աշխատում են, որքան կարելի է, հեռու փախչել շրջւած նաւերից և լողացող բեկորներից, որովհետեւ նրանցից ոչ միայն օգուտ չկայ, այլ և շատ անգամ մեծամեծ վտանգ է պատահում: Եւ ի՞նչ մտքով կարող էր անցնել, թէ նաւակողի երկաթեայ զրահի տակ գրանւում է կենդանի էակ, որ փրկութեան է սպասում:

Այդ միջոցին խեղճ նաւապետը մօտիկ ընկած մի լամպ էլ գտաւ: Իր գրպանում ունէր նաև մի արկղիկ լուցկի: Սակայն էնգելլանդը նոյնիսկ մտքով էլ անց չկացրեց վառել:

Նա գիտէր, որ նաւի տակ օդի պաշարըն այնքան էլ մեծ չպէտքէ լինէր, և լամպը վառէր, թէ չէ, նա կսկսէր արագ կերպով կլանել թթւածինը, իսկ դրա հետևանքըն այն կլինէր, որ նա կխեղդւէր մինչև օգնութեան հասնելը, եթէ միայն դա էլ պատահէր:

Սակայն նա միանգամայն խաւարի մէջ չէր գտնուում: Յերեկայ լոյսը ջրի միջով թափանցում էր նաւասենեակը: Դա լուսնի աղօտ լոյսի նման մի շատ թոյլ փայլ էր:

բայց և այնպէս՝ նրան ընտելանալով՝ էնգել-
լանդը գեղեցիկ կերպով կարողանում էր
որոշել շրջապատող բոլոր առարկաները:

Քանի որ երկնքում փայլում էր արեւը,
նաւասենեակի մէջ լոյսն աւելի պայծառ
էր լինում. իսկ քանի օրը թեքւում էր դէ-
պի երեկոն, այնքան էլ նա աղօտանում էր:

Էնգելլանդի հաշւով՝ իր նաւասենեա-
կում համեմատաբար աւելի լոյս էր լինում
առ. ժամի 6-ից մինչև եր. ժ. 6-ը:

Ամբողջ այս 12 ժամայ ընթացքում՝
ամենակարճ ընդհատումներով՝ նաւապետ
էնգելլանդը համարեա անդադար աշխա-
տում էր իր փայտեայ մուրճով՝ խփելով
նաւակողի երկաթեայ գօտիներին:

Համաչափ և ծանրադարկ հարւածներն
ամբողջ օրը տատանում էին նրա բանտի
օդը, սակայն, ինչպէս երևում էր, ոչ ոքի
լսելի չէին լինում:

Եւ գիտէ՞ք՝ սա ի՞նչ տաժանակիր և ան-
յոյս աշխատանք էր...

Ի՞նչ սոսկալի մտքեր էին պաշարում
նրա ուղեղն այս երկար և տաղտկալի օրե-
րում:

Միայն մի բան ակններէ էր, որ նա
յամառօրէն հեռացնում էր իրենից մահաւան

մասին մտածողութիւնը: Ամբողջ ժամանակ
նա՝ առանց ոչնչի վրայ ուշ դարձնելու՝ չէր
դադարում յուսալուց:

Երբ որ գիշերը վրայ էր հասնում, նա-
ւապետը, որքան հնարաւոր էր, տեղաւոր-
ւում էր հին ճլօպների և տոպրակների
կոյտի վրայ, ծածկւում էր այդտեղ դրւած
պահեստի առագաստով և քնում էր:

Նա լաւ գիտէր, որ միայն գիշերը կա-
րող էր նրա շրջւած նաւին զարկւել ուրիշ
որեւէ նաւ և միանգամից խորասուզել
նրա ապաստանը. բայց նա այն էլ էր իմա-
նում, որ այդպիսի մի պատահարը ոչնչով
չի կարող արգելել — այդ պատճառով էլ՝
այս անօրինակ մարդն ամեն գիշեր հան-
գիստ կերպով փաթաթւում էր պահեստի
առագաստով և քնում, կամ աւելի ճիշտ՝
մոռացւում էր մի ժամաչափ, որպէսզի մի
վայրկեան զարթնելով և համոզւելով, որ իր
շուրջը ոչ մի փոփոխութիւն չի առաջացել,
նորից նիրհի, ննջի. .

Երկա՛ր, ձանձրալի շղթաշարով սահում
էին նրա անմխիթար գոյութեան ժամերը...

Նա իր մօտ ժամացոյց չուներ, սա-
կայն նաւասենեակի մէջ ընկնող լուսով ու-
րոշում էր ցերեկն ու գիշերը և իւրաքան-

չիւր նոր օրը մի գծով նշանակում էր նաւակողի գերաններից մէկի վրայ:

Իհարկէ նա չէր կարող որոշել, թէ ինչ ուղղութեամբ էր մղւում նրա նաւը, բայց ենթադրում էր, որ նա քշւում էր դէպի Տ. Տ. Բ. այսինքն Հարաւ-Հարաւ-Արեւելք:

Գծերի թիւը շարունակ աւելանում էր գերանի վրայ:

Լոյսը ծագում և հանգչում էր նաւասենեակում: Կերակրի մանրիկ բաժինները հետզհետէ պակասում և մօտենում էին սպառման: Սակայն փրկութիւնը դեռ չէր յայտնւում:

Ինչո՞վ պիտի վերջանար այս բոլորը... Արդեօք նրան վիճակւած էր խեղդւել օդի բացակայութիւնից, թէ՞ մեռնել քաղցից, կամ, թերևս, անդունդ իջնել իր բանտի հետ միասին:

Եթէ նրա տեղ մի ուրիշը լինէր այդ պիտի անել յուսահատ դրութեան մէջ, հաւանօրէն կզրկէր բանականութիւնից. բայց այս հասարակ և վարժած ծովագնացը երբէք չէր կտրում իր յոյսը և շարունակում էր անգաղար աշխատել իր փայտեայ մուրճով ժամէժամ, օրէցօր, մինչև որ մուրճը ջարդւեց:

Մի օր նա մտածեց, թէ իր վախճանը հասել է: Երևի օրը պայծառ և արևոտ էր: Նաւակողի կէծացած երկաթներից՝ նաւասենեակի օդն այնպէս էր տապացել, որ էնգելլանդը շնչասպառ էր լինում:

Նա սկսեց աւելի ներքև իջնել, ջրին աւելի մօտիկ. սակայն այնտեղ էլ օդը շատ լաւ չէր. նա դժւարութեամբ էր շունչ քաշում, այնպէս, որ նրան սկսեց թաւլ թէ անձ ամեն ինչ կվերջանայ...

Բայց հէնց այս վայրկենին, երբ նրա յոյսն սկսեց կտրւել, յանկարծ թարմ քամի բարձրացաւ, ծովն ալեկոծւեց, նաւն սկսեց օրօրւել, և միևնոյն ժամանակ օդն արագութեամբ մաքրւեց, այնպէս, որ էնգելլանդը նորից կարողացաւ ազատ շնչել:

Սակայն հիմա էլ նրան սկսեց ծարաւը տանջել, որովհետև ամենևին ջուր չկար:

Այնտեղ, ներքև, ոտքերի տակ ջուր էր գտնւում— մթին, գրեթէ՝ սև, սառը, հրապուրիչ ջուր. բայց նա գիտէր, որ այդ ջրի մի կումն անգամ սպառնում է նրան խելագարութիւն կամ մահ:

Կերակրի պաշարն ստուգելով՝ նա տեսաւ, որ դա իրան կբաւականացնի երեք օրից ոչ աւելի, իսկ գերանի վրայ կտրւած

գծերի թիւն արդէն 12-ի էր հասել: Ուրեմն 12 օր նա ապրել էր այս լողացող բանտի մէջ:

Այսքան ժամանակում անկասկած շատ նաւերից տեսել էին շրջած նաւը, բայց ոչ ոքի մտքով չէր անցել՝ դիտել նրան, ոչ ոք չէր կամեցել ժամանակ կորցնել և աւելի մօտիկից ծանօթանալ այս բեկորի հետ:

Միթէ ոչ ոք չի նայելու այս կողմը: Միթէ օգնութիւնը երբէք չի գալու:

Էնգելլանդը վճռեց՝ իր պաշարը վերջանալուն պէս՝ մեռնել կեանքի համար կուռ-լով, այսինքն՝ հագնել այն «փրկարար գօտի», որ կախած էր նաւասենեակի պատից, ջուրն ընկնել, աշխատել բանալ նաւասենեակի դուռը և դուրս պրծնել խեղդուկ նաւասենեակից դէպի ծովի ալիքները:

Իհարկէ դա մի վտանգաւոր փորձ էր և հազիւ թէ կարելի լինէր յոյս կապել դրա յաջողութեանը: Բայց աւելի լաւ չէր լինի կուռ մէջ մեռնել, քան թէ իր երկաթեայ վանդակում՝ քաղցից ու ծարաւից:

Հինգշաբթի էր, ամսի 30-ը. օրը թեք-ւել էր դէպի երեկոն: Զորս կողմն ամեն

ինչ խաղաղ էր, ինչպէս գերեզմանում:

Էնգելլանդն արդէն դադարել էր փայտեայ մրճով նաւակողերին խփելուց և պառկել էր իր անդորր և կոշտ անկողնի վրայ՝ քնելու մտադրութեամբ, որ յանկարծ սրբատարովի վեր թռաւ...

Այս ինչ ձայն էր... Զլինի՞ թէ նա սկսել է իր դատողութիւնը կորցնել...

Նա վեր թռաւ, ոտի ցատկեց և՛ իր մուրճը խլելով՝ սկսեց կատաղաբար հարւածել իր բանտի երկաթեայ կամարներին:

Անցաւ մի րոպէ. սպանիչ լուծեան և ակնկալութեան մի տարի՛ րոպէ, և, ո՞վ երկինք, դրսից լսեց պատասխան թրխկոց:

— Ուրեմն հասել է վերջապէս այնքան երկար սպասած օգնութիւնը...

Էնգելլանդն ազատ շունչ քաշեց և ցանկացաւ իմանալ, թէ ովքեր են իր փրկիչները...

Բայց չնայելով, որ խեղճ բանտարկեալին միայն մի բարակ երկաթի թերթ էր բաժանում իր փրկիչներից, այնուամենայնիւ իրար հետ մի ողևէ յարաբերութիւն չափազանց դժւար էր:

Մի թերթ պոկելու բոլոր ջանքերն իդուր անցան: Երկար աշխատանք թափելուց

յետոյ վերջապէս կարելի եղաւ միայն թու-
լացնել պտուտափակներէց (гайка) մէկը և
թերթերի մէջ ճեղք բանալ, որով հնարա-
ւոր եղաւ խօսել:

Էնգելլանդն իմացաւ, որ իր փրկիչներն
են Նորվեգիական Աւրորա նաւի նաւապետ
Չէրէնսէնի օգնականը և երկու նաւապետի
Շրջած նաւը նրանք տեսել էին Րիկսհեֆ-
տից 16 մղոնի վրայ, և նաւապետն իսկոյն
հրամայել էր՝ նաւակ իջեցնել և գնալ, դի-
տել նրան:

Նաւասենեակի մէջ ճնշած օդն այս խօ-
սակցութեան ամբողջ ընթացքում զարհու-
րելի արագութեամբ դուրս էր հոսում պտու-
տակի ճեղքից:

Էնգելլանդը՝ վախենալով, որ նաւասե-
նեակի ամբողջ օդը դուրս գալով՝ նրա նաւն
էլ կարող է սուզել, խնդրեց իր փրկիչներ-
էն շուտով փակել այդ ճեղքը և՝ պարանով
կապելով նրա նաւը՝ քաշել մօտիկ նաւահան-
գիստը:

Նաւապետի օգնականն ու նաւաստիներն
շտապեցին կատարել նրա ցանկութիւնը և՝
վերադառնալով իրենց նաւակն՝ սկսեցին
քաշ տալ շրջած նաւը դէպի Աւրորա:

Աւրորան քաշ տւեց իր սոսկալի աւա-

րը դէպի Նէյֆարվասեր — Դանցիգ քաղաքի
նաւահանգիստը:

Եւ որովհետեւ այն լուրը, թէ շրջած
նաւի տակ կենդանի մարդ է գտնուում, կայ-
նակի արագութեամբ տարածւել էր քաղա-
քում, ուստի հետաքրքիրների ահագին բազ-
մութիւն սկսեց թափւել դէպի նաւաշինա-
րան (доку), որ ներկայ լինեն այն մարդու
ազատման, որը մօտ երկու շաբաթ ապրել
էր շրջած նաւի տակ:

Նաւաշինարանում շրջած նաւը ձգե-
ցին մեծ վերնահարկի տակ (дирякъ фальс), նա-
ւի տակով անց կացրին պարաններ և շրջ-
թաներ և բարձրացրին այնքան, որ չսուզուի:
Ապա նաւային դարբինները գործի
կաւան, որ նաւակողի երկաթեայ թերթերից
մէկը կտրեն: Դրա համար նրանք ամենից
առաջ մի ծակ բաց արին, որով իսկոյն դուրս
ցցւեցին Էնգելլանդի մատները:

Թշուառ բանտարկեալն զգուշացրեց դար-
բիններին, թէ այդ անցքով կարող է օդը
դուրս հոսել և նաւը սուզել: Սակայն նրան
հանգստացրին, որ նրա նաւը կախած է
վերհանից և միանգամայն ապահով:

Մարդիկ աշխատում էին կրկնապատիկ
եռանդով խրախուսւած այն ցաւակցու-

թեամբ, որ տածում էին դէպի խեղճ բան-
տարկեալը:

Բայց՝ հակառակնրանց բոլոր ջանքերին՝
այս աշխատանքը տեեց մօտ 5 ժամ:

Միայն եր. 9 ժ. 45 րոպէին երկաթի
թերթը պոկւեց, և նաւապետ Էնգելլանդին
զգուշութեամբ դուրս հանեցին իր լողացող
բանտից, որտեղ նա անց էր կացրել 11 օր
18 ժամ:

Նա իսկոյն ենթարկւեց բժշկական ման-
րադնին՝ դիտողութեան, և՛ ի գարմացումն
ամենքի՛ն՝ բժիշկները գտան, որ նա բոլորու-
մին չի ֆիսսւել այս սարսափելի արկածից,
չնայելով՝ որ ծարաւից զրեթէ մեռնում էր:
Օրովհետեւ չէր կարողացել համբերել և մի
քանի կում ծովային ջուր էր խմել:

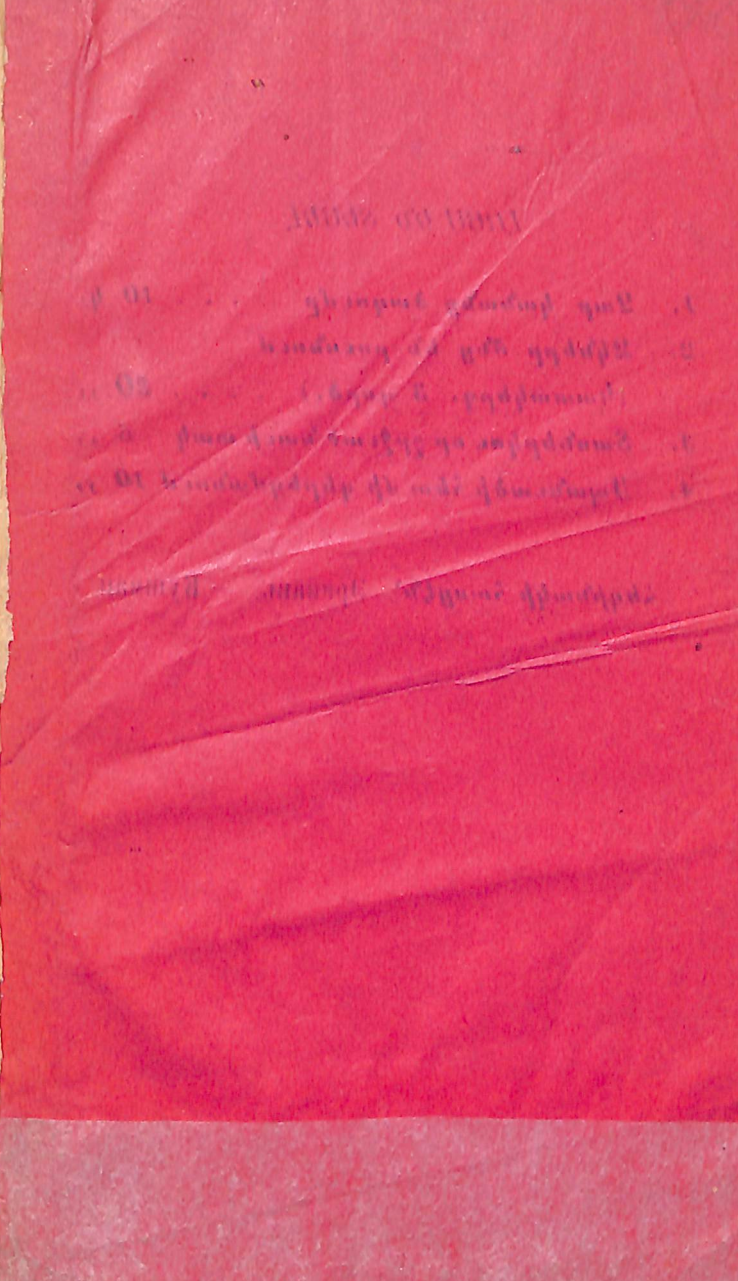
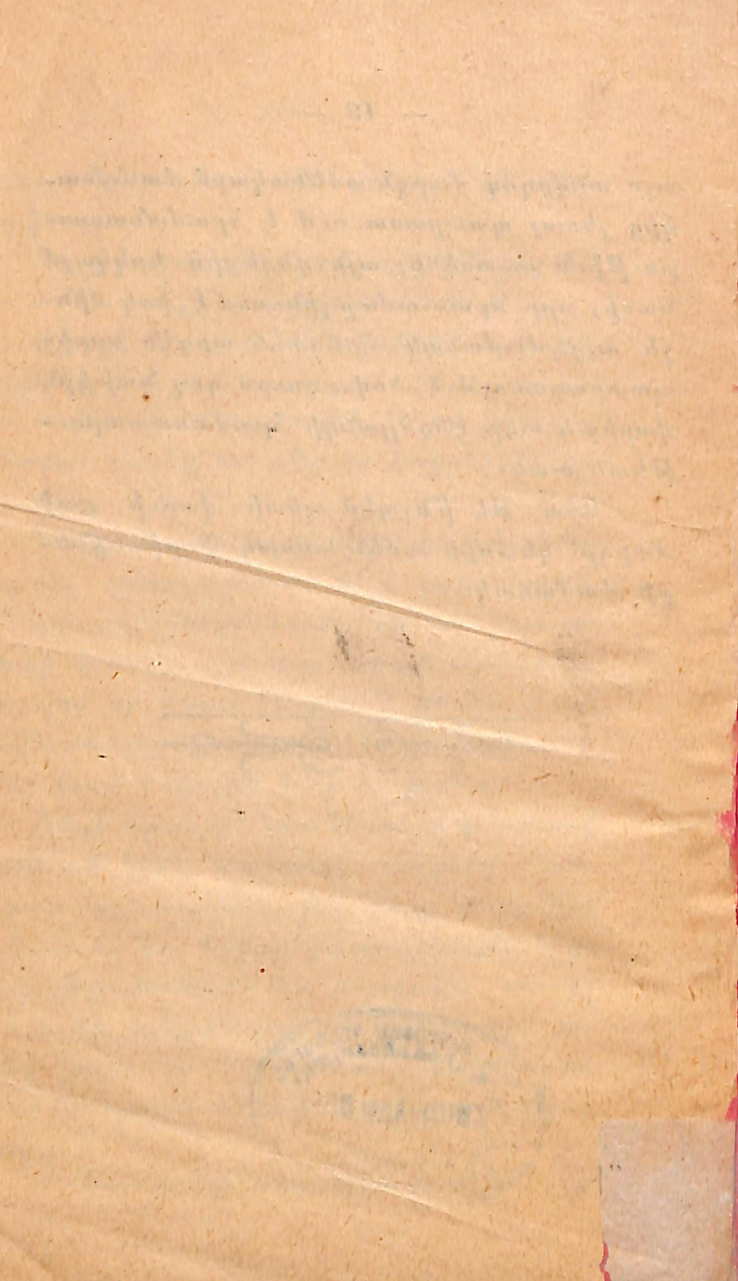
Բացի դրանից՝ նրա ձեռները կոշտերով
ծածկւած էին՝ փայտեայ մուրճով ան-
դադար աշխատելուց, իսկ ինքը փոքր ինչ
գունատւել էր երկար բանտարկութիւնից:
Բայց ընդհանրապէս նա բոլորովին առողջ
էր և իրեն այնքան լաւ էր զգում, որ՝ ա-
ռանց կողմնակի օգնութեան՝ կարողացաւ
անձամբ հասնել ծովափին, ցրտեղ և կառք
նստեց:

Սակայն աւելի տարօրինակն այն է, որ

այս անվրդով մարդն ամենակարճ ժամանա-
կից յետոյ պատրաստւում է հրամանատա-
րութիւն ստանձնել այն գեղեցիկ երկկայմ
նաւի, որը նրա համար շինւում է, իսկ մին-
չև այդ ժամանակ՝ Էրնդտեն արգէն նորից
պատրաստւում է ծով դուրս գալ նախկին
վարիչ՝ և տէր Էնգելլանդի հրամանատարու-
թեան տակ:

Ահա թէ ինչպէս պիտի վարւի քաջ
մարդը՝ կեանքի ամեն տեսակ փորձանքնե-
րի ժամանակ:

19231

ԼՈՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

1. Չար կանանց ծագումը 10 կ.
2. Ձկները հնց են բուսնում
(Կատակերգ. 3 գործ.) 30 ,,
3. Տասներկու օր շրջած նաւի տակ 5 ,,
4. Սպանւածի հետ մի գերեզմանում 10 ,,

Հեղինակի հասցէն՝ Ариванъ. — Кушман

2013

